

De opdracht:

Je kiest een boek uit over opruimen/organiseren en in dat boek kijk je naar de methode die ze gebruiken.

Welke stappen doorloop je in het boek/volgens de methode in het boek?

Maak voor je studiegenoten een korte uitleg of samenvatting van de methode die je in jouw boek vindt, zodat jullie straks van alle boeken een korte omschrijving hebben.

Ik zal deze verslagen uploaden in de leeromgeving.

Voor wie is deze methode in jouw ogen geschikt? Voor wie is de methode misschien niet zo handig? Geef je mening in het verslag.

Titel: De edele Zweedse kunst van het opruimen

Auteur: Margaretha Magnusson

Dit boekje (144 pagina's) gaat over Döstädning. Dit is het Zweedse begrip voor 'Opruimen voor je dood'. Het klinkt misschien wat luguber maar eigenlijk is het heel praktisch en logisch. Uiteindelijk heb je in het leven één zekerheid en dat is dat je ooit zal overlijden. Iemand moet dan, na jouw dood, je spullen uitzoeken en beslissen wat ermee moet gebeuren. Dat is best een zware en emotionele taak, dus waarom zou je het niet zelf al doen? Of je nu hoogbejaard bent of nog lang niet: Döstädning is voor iedereen.

Het boekje werkt niet met lijstjes of werkbladen of iets dergelijks. Het leest alsof je in gesprek bent met je lieve, oude buurvrouw. De schrijfster is, naar eigen zeggen, 'ergens tussen de 80 en 100 jaar' maar ze klinkt totaal niet oud of ouderwets. Ze is slim, hip en bij de tijd. Tussen het 'babbelen' door pik je allemaal handige tips en tricks op.

Het opruimen pakt ze op een logische volgorde aan. Ze legt uit hoe je kan sorteren in categorieën, waarbij je opbouwt van spullen met niet al te veel sentimentele waarde (kleding, meubels, boeken, gereedschap) naar zeer emotionele spullen zoals foto's en brieven.

Ook legt ze uit hoe je het kan aanpakken als je verhuist naar een (veel) kleinere woning. Welke meubels wil je houden? Past dat in je nieuwe woning? Ze maakt eerst een plattegrondje zodat ze op papier kan schuiven met de meubels.

Wat ik een fantastische tip vond, is het vullen van een 'Weggooidoos' waarin je spullen stopt die je alleen voor jezelf wilt bewaren en waar je nog eens naar wilt kijken. Denk aan liefdesbrieven, kaartjes, foto's, souvenirs. Deze spullen hebben verder voor niemand waarde en de doos mag na je overlijden weggegooid worden. Tot die tijd kan je er zelf nog eens in snuffelen. Het idee van zo'n 'Weggooidoos' zou ik zelf bij klanten ook kunnen gebruiken.

In het begin van het boek vertelt ze dat je voor het opruimen ook een PO zou kunnen inhuren, maar dat ze zich toch wat zorgen maakt. Het is best prijzig zegt ze, en het proces zou dan misschien te snel kunnen gaan omdat je niet te veel uren wil betalen.

Best een logisch argument.

Het zou voor mij als PO een reden zijn om straks pakketten aan te gaan bieden. In een minder dure variant kan je dan een stappenplan aanbieden, waarin je iemand helpt om in ieder geval een begin te maken met sorteren. In een duurdere variant zit dan het hele opruimen van A tot Z.

Conclusie: een lief, prettig en geruststellend boekje. Niks hips of een 'hype' maar fijn praktisch. De methode is geschikt voor klanten voor wie het werken in categorieën prettig werkt. En al helemaal voor mensen die moeite hebben spullen weg te doen. De opbouw van 'spullen zonder sentimentele waarde' naar 'spullen met grote sentimentele waarde' vind ik zelf ook erg fijn. Ik kan gemakkelijk spullen weggooien zoals mokken, vazen, dingen die ik dubbel heb. Maar ook ik heb een kast vol foto's, knutsels en tekeningen van de kinderen, ansichtkaarten en geboortekaartjes waar ik ook eens dringend doorheen moet...